Prenosi se da je Omer, radijallahu 'anhu, jedne prilike na hutbi kazao: „Ljudi, vi jedete dvije biljke za koje smatram da su ružne: bijeli i crveni luk. Vidio sam Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako naređuje da čovjek koji ima zadah luka izađe do medinskog mezarja Bekije. Ko želi da (prije dolaska u džamiju) jede luk, neka ga skuha kako bi uklonio ružan miris.“ Muslim

Prenosi se da je Omer, radijallahu 'anhu, jedne prilike na hutbi kazao: „Ljudi, vi jedete dvije biljke za koje smatram da su ružne: bijeli i crveni luk. Vdio sam Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako naređuje da čovjek koji ima zadah luka izađe do medinskog mezarja Bekije. Ko želi da (prije dolaska u džamiju) jede luk, neka ga skuha kako bi uklonio ružan miris.“ Muslim

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Muslim]

Prenosi se da je Omer, radijallahu 'anhu, jedne prilike na hutbi kazao: „Ljudi, vi jedete dvije biljke za koje smatram da su ružne: bijeli i crveni luk." Pod ružnoćom misli se na neugodan miris, jer Arapi ovaj pojam koriste za sve što je ružno i pokuđeno, bilo da se radi o riječima, djelima, imetku, hrani ili osobi. Na to ukazuje hadis Džabira u kojem Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: “Ko bude jeo ovu biljku neugodnog mirisa, neka se ne približava našim džamijama.” (Muslim) Hadis govori o bijelom i crvenom luku, a odnosi se na sve što ima ružan miris, poput rotkvice, prase i sl., a posebno se odnosi na duhan, cigare. Bijeli i crveni luk su spomenuti samo zato što su se oni koristili kao jelo u većini slučajeva. Što se tiče prase, ona je spomenuta u hadisu Džabira: “Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naređivao je da čovjek koji ima zadah luka izađe do medinskog mezarja Bekije.” To je nešto što uznemirava ljude i meleke, kao što je preneseno u ispravnom hadisu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije se zadovoljavao da taj ode samo iz džamije nego bi ga udaljio do mezarja Bekie, kao vid sankcije. U predaji Ibn Madže stoji: “Vidio sam u vrijeme Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako naređuje da čovjek koji ima zadah luka izađe do medinskog mezarja Bekije. “Ko želi da (prije dolaska u džamiju) jede luk, neka ga skuha kako bi uklonio ružan miris.” Značenje: Ko hoće da jede luk neka ga skuha, jer kuhanje uklanja ružan miris, a kada se taj miris ukloni, onda je dozvoljeno ući u džamiju, jer razlog zabrane ne postoji u tom slučaju. U hadisu Muavije b. Kurreh navodi se da je Poslanik, s.a.w.s., rekao: “Ako već morate jesti onda im kuhanjem umanjite miris.” (Ebu Davud) Ovo je potvrđeni sunnet od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Vrijeme kuhanja je onda kada se želi ući u džamiju bez obzira da li bilo zbog namaza ili ne. Ako nije vrijeme namaza ili nije u vrijeme namaza, onda se može jesti

i sirov, jer je osnova da ga je dozvoljeno jesti, a kuhanje je naređeno samo kako bi se uklonio smrad radi uznemiravanja. Ikmalul-mu'lim, 2/500., Mirkatul-mefatih, 2/617., Mura'atul-mefatih, 448, 449., Šerhu rijadis-salihin, Ibn Usejmin, 6/447.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/8953